

denne Sag, og hvilke Veje man helst og rigtigst skal gaa. Forslaget tilsigter en Ordning, hvorved det formentlig bliver lettere for Teatret at udnytte sine Kræfter og i det hele taget lettere at drive en mere gennemført Økonomi, end det nu er Tilfældet.

Jeg skal bekræfte den Forudsætning, som Udvalgets Flertal har udtalt i sin Betænkning, at der ikke i denne 5 Aars Periode af Direktionen kan enten købes eller lejes eller drives noget andet Teater. Jeg kan kun bruge denne Lov til det kongelige Teater nede paa Kongens Nytorv. Endelig skal jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser angaaende § 6. Jeg tror, at Mindretallet misforstaar § 6. Thi Forudsætningen med § 6 er netop den, at den Gæld, som Teatret er nødt til at gøre, ikke skal kunne gøres hos private, saa at der ikke gennem det kongelige Teater skal kunne ophobe sig nogen Gæld for Staten. Og hvad der tænkes paa i § 6, er kun midlertidige Forstrækninger, ikke endelige. Thi hvis det maatte vise sig, at det Tilskud, som her gives det kongelige Teater, virkelig ikke kan slaa til, saa er Forsøget mislykket. Forudsætningen er den, at de 125,000 Kr. skulle slaa til, og jeg tror ogsaa, at de komme til at slaa til. Men det kan jo tænkes, at det, navnlig i Sommermaanederne, kan blive nødvendigt at søge enkelte Forstrækninger, og da skal Teatret være forpligtet til at gaa til Staten og ikke til private, for at det kan blive muligt at kontrollere Status dernede. Thi fik de Tilladelse til at gaa til private og optage Laan, saa kunde vi aldrig rigtig vide, hvorledes Status var. Dette er udtrykkelig sagt i Anmærkningen til Lovforslagets § 6. Da denne Anmærkning er meget kort, forudsætter jeg den højtærede Formands Tilladelse til, at jeg oplæser den. Den lyder saaledes: „Teatret bør ikke behæftes med Gæld til private Institutioner eller Personer. Behøves der en midlertidig pekuniær Støtte (f. Eks. i Sommermaanederne, i hvilke der ingen Spilleindtægt haves), bør den ydes af Statskassen. Herved opnaas der desuden en Kontrol med, at Teatret ikke bebyrdes med nogen vedvarende Gæld.“ Teatret maa ikke have nogen vedvarende Gæld, og det er Meningen med § 6, at Statskassen i paakommende Tilfælde kun skal kunne yde *Forstrækninger*, der hurtigst mulig maa tilbagebetales.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at udtale min Tak til Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget. Naar dette

maatte blive ophøjet til Lov, er det min Tro, at man kan sætte Teatret i Stand til at gøre et virkelig alvorligt Forsøg paa at gennemføre en mere økonomisk Drift. Det er ogsaa min Overbevisning, at Forsøget vil blive gjort. Det er jo umuligt for mig paa Forhaand at sige, om det kan lykkes, og det vil det høje Ting jo heller ikke bebrejde mig, det tror jeg ikke. Men jeg tror, at der er noget i det gamle Ord: Naar man viser Tillid, er man ogsaa i Stand til at kunne høste Tillid, og dette Lovforslag er et Forsøg paa at vise Tillid til det kongelige Teater. Jeg tror paa, at det ogsaa vil vise sig, at man dernede vil tage imod Loven i den Aand, hvori den er given, saa at der kan være Tale om, at det kan lykkes at faa en bedre Drift. Om 5 Aar ville vi jo, hvis vi ere levende og her til Stede, se, hvorledes det ser ud med denne Sag, og saa kunne vi jo atter tage Diskussionen op og maaske med mere Udbytte forhandle om et endeligt Resultat.

Ordføreren (*J. Jensen*, Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg tror, jeg bør gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem, som er Ordfører for Mindretallet. Naar der i Betænkningen med Hensyn til Spørgsmaalet om et aarligt Tilskud til Aarhus Teater staar Ordet „aarlig“ foran, synes han meget stærkt at understrege, at det betød, at man saa kunde give et Tilskud en Gang for alle. Jeg gør opmærksom paa, at Spørgsmaalet om at give et Tilskud til Aarhus Teater en Gang for alle ganske vist har været overvejet i Finansudvalget, men det har ikke været i den Grad drøftet, at enten det ærede Medlem eller jeg har nogen Berettigelse til at udtale os om, hvordan Finansudvalget eller Tinget senere maatte ønske at stille sig i et Spørgsmaal om et Tilskud en Gang for alle til Aarhus Teater. Navnlig mener jeg at burde sige, at der selvfølgelig ikke derigennem, at der staar „aarlig“ foran „Tilskud“, er givet noget som helst Tilsagn om, at man senere vil anbefale at give et Tilskud en Gang for alle. Spørgsmaalet staar fuldstændig hen, og saavel Finansudvalgets Medlemmer som Tingets staa, naar dette Spørgsmaal maatte komme til at foreligge, fuldstændig fri og ikke bundne med noget som helst af, hvad der staar i Betænkningen her.

Harald Jensen: Den højtærede Ministers Udtalelser have ikke overbevist mig om det rigtige i, at § 6 bliver staaende. Jeg kan ikke komme bort fra, at naar